

Förord

Vi vill tacka vår handledare univ. adjunkt Bengt Åkesson för alla goda råd, välplacerad kritik och den hjälp vi fått under uppsatsens gång

Vi vill även rikta vår uppmärksamhet mot familj och vänner som har uppmuntrat och stöttat oss arbetets gång. Ett stort tack även till Susanne som gett oss bra service.

Sist men inte minst vill vi tacka alla som har varit en del av vår uppsats. Tack!

Kristianstad, maj 2008

Josefin Theorin

Cecilia Wahlman

Sammanfattning

Syftet med uppsatsen är att redogöra för vilket informationsutbyte som finns mellan EU medlemsstaterna, vad gäller medborgares utländska sparande i ett EU land.

Klimatet på den ekonomiska marknaden har blivit hårdare och möjligheterna till mer och mer komplicerade och invecklade transaktioner gör det svårare för myndigheterna att kontrollera sparande utanför landets gränser. Svenska medborgare har över 1 000 miljarder kronor placerade på olika banker i utländska skatteparadis. I samband med att bankregister över bankkontoinnehavare i Liechtenstein offentliggjordes våren 2008 har frågan blivit än mer aktuell.

Enligt svensk lag är det inte olagligt att placera pengar i skatteparadis, bara man tar upp det i sin deklaration och beskattas i det land där den skattskyldige har sin hemvist.

För att myndigheterna i en stat ska kunna få denna information krävs samarbete mellan länderna inom EU. Genom lagstiftning och direktiv har myndigheterna stöd för detta. Många länder har även ingått skatteavtal med så kallade skatteparadis om att utbyta information.

Direktivet 77/799/EG ger stöd för att det ska finnas ett informationsutbyte vad gäller uppgifter, som verkar relevanta för en riktig beskattning av inkomst och kapital som innebär en skatteminskning för en stat. 2003 antogs direktivet 2003/48/EG som innebär att länderna inom EU ska ha ett automatiskt utbyte av information mellan skattemyndigheterna i respektive medlemsstat. Direktivet omfattar endast sparande i form av räntebetalningar för fordringar. Luxemburg, Österrike och Belgien tar, istället för att automatiskt utbyta information om räntebetalningar, ut en källskatt.

Det är den starka banksekretessen som har gjort det möjligt för medborgare att placera sitt sparande i en annan stat än där han har skatterätligt hemvist och därmed kunna undkomma beskattning. Sverige har inte en banksekretess av den typen som finns i skatteparadisen. Många av EU länderna utövar påtryckningar på de europeiska skatteparadisen, vilket kommer att leda till ett bättre informationsutbyte.

Slutsatsen man kan dra är att medlemsstaterna inom EU är skyldiga att utlämna information. Länderna inom EU ska samarbeta för att minska skattebortfallet. Detta eftersom direktiven

och skatteavtalen ger myndigheterna utvidgade möjligheter att inhämta information utanför sitt lands gränser. Det går inte att undkomma att beskattas på räntor från sparande i ett annat EU land och myndigheterna har stöd i direktiv och lagstiftning för att utbyta sådan information. En myndighet i en EU stat behöver inte konkreta bevis på att en person inte har deklarerat sitt sparande i utlandet utan att det räcker att de endast misstänker detta.

Förkortningslista

EBF	The European Banking Federation
EU	Europeiska Unionen
IL	Inkomstskattelag (SFS 1999:1229)
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development (Organisation för ekonomiskt samarbete och utveckling)
RÅ	Regeringsrättens Årsbok
SFS	Svensk författningssamling
SINK	Lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (SFS 1991:591)
SKV	Skatteverket
TL	Taxeringslagen (SFS 1990:324)

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	6
1.1 Bakgrund	6
1.2 Syfte	8
1.3 Metod	8
1.4 Avgränsningar	8
2. Problemformulering.....	8
3. Den juridiska materian	9
3.1 Svensk internationell skatterätt	9
3.2 EU direktiv	10
3.2.1 Direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område.....	10
3.2.2 Direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar	11
3.3 Rättsfall	15
3.4 Skatteavtal och Organisation for Economic Co-operation and Development.....	17
3.5 Svensk lagstiftning	19
3.5.1 Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter	19
3.5.2 Lag mot skatteflykt.....	21
3.5.3 EU lagstiftningens företrädare framför svensk lagstiftning	21
3.6 Banksekretess	22
3.6.1 Den svenska banksekretessen.....	23
3.6.2 Banksekretess inom Europa och EU	24
4. Analys och slutsats	26
4.1 Analys.....	26
4.2 Slutsatser	34
4.3 Förslag till fortsatt forskning.....	35
5. Källförteckning	36

1. Inledning

I detta kapitel ges en kort bakgrund och introduktion till ämnet. Därefter presenteras vårt syfte med uppsatsen vilket leder vidare till metod och avgränsningar.

1.1 Bakgrund

Svenska medborgare har enligt Skatteverket och Statistiska central byrån över 1 000 miljarder kronor placerade på olika banker i utländska skatteparadis. Under 2005 försvann enligt beräkningar cirka 100 miljarder kronor ut ur Sverige.¹

Offentliggörande av de hemliga bankkontona i Liechtenstein, våren 2008, har gjort att utländska medborgares bankkonton i en annan EU stat åter har hamnat i fokus. En före detta bankanställd i Liechtenstein sålde register med namn på bankkontoinnehavare i Liechtenstein Global Trust Bank till de tyska skattemyndigheterna för flera miljoner euro. Registret innehöll uppgifter om flera utländska medborgare, däribland även från Sverige. Många europeiska länder och dess myndigheter har visat intresse för de framkomna listorna.²

Skatteverkets generaldirektör Mats Sjöstrand, säger att det inte är omöjligt att Sverige skulle kunna betala för att få tillgång till register över svenska bankkontoinnehavare i utländska skatteparadis.³

Svenska medborgares tillgångar finns främst placerade i Liechtenstein, Schweiz, Monaco och Luxemburg, enligt Michael Hoffman på LP Corporate Services.⁴

Svenska Skatteverket har i dagsläget uppgifter om ett hundratal bankkonton i Liechtenstein, som svenska medborgare innehar utöver de nu framkomna listorna, och som ligger under utredning hos Skatteverket. Uppskattningsvis handlar det om cirka 1 miljard svenska kronor på dessa bankkonton. Enligt svensk lagstiftning har du rätt att öppna ett konto i en utländsk bank. Däremot är du skyldig att deklarerera och lämna uppgifter till den svenska

¹ www.svensktnaringsliv.se/fragor/formogenhetsskatt/article7195.ece

² http://www.e24.se/branscher/bankfinans/artikel_283473.e24

³ http://www.e24.se/samhallsekonomi/sverige/artikel_346779.e24

⁴ Ibid. Vidare LP Corporate Services är en internationell skattekonsultfirma och har kontor i London, Hongkong, Cypern, Seychellerna, brittiska Jungfruöarna och Panama. Firman hjälper kunder att sätta upp stiftelser och bolag i syfte att undvika skatt.

skattemyndigheten angående kontot.⁵ Skatteverket har möjlighet att i efterhand kontrollera svenska medborgares deklarerade uppgifter.⁶ Enligt svensk lagstiftning kan man dock inte i efterhand, när väl utredningen påbörjats, deklarerera för inkomster och tillgångar man har i utlandet för att undvika skattetillägg, detta är däremot möjligt enligt engelsk lagstiftning.⁷

Det är inte olagligt att placera pengar i skatteparadis, bara man tar upp det i sin deklaration och beskattas i det land där den skattskyldige har sin hemvist. Tillgångar, inkomster och avkastningar från utlandet deklarerar i de flesta fall inte i Sverige enligt Skatteverket. För att kunna identifiera och hämta uppgifter om dessa bankkonton har Skatteverket genomfört ett stort antal utredningar under åren 2005 -2006. Skattetillägg och dröjsmålsavgifter är konsekvenserna för dem som inte frivilligt redovisar inkomster och tillgångar i utlandet.

Enligt Johan Lundberg, projektledare och skatterevisor på utlandssektionen på Skatteverket, ska det inte längre vara riskfritt att inte deklarerar utländska bankkonton.⁸

Genom den ökade rörligheten av kapital, över gränserna, minskar myndigheternas inflytande och kontroll över beskattningsbara inkomster och tillgångar. Dessa internationella transaktioner är ofta komplicerade och därför väldigt resurskrävande för myndigheterna att utreda. Därav krävs det en gemensam lagstiftning och ett internationellt samarbete för att kunna komma till rätta med problemet.

På grund av det uppmärksammade fallet i Liechtenstein har nu många kontoinnehavare flyttat sina tillgångar till andra skatteparadis utanför Europa. Liechtenstein Global Trust Bank har förlorat cirka 600 miljoner kronor i förvaltad kapital på grund av detta.⁹

⁵ http://www.e24.se/branscher/bankfinans/artikel_283473.e24

⁶ http://www.realtid.se/ArticlePages/200602/02/20060202094055_Realtid108/20060202094055_Realtid108.dbp.asp

⁷ http://www.e24.se/branscher/bankfinans/artikel_283473.e24

⁸ <http://www.skatteverket.se/index.html>

⁹ <http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=572&a=746383>

1.2 Syfte

Att redogöra för vilket informationsutbyte som finns mellan EU medlemsstaterna, vad gäller medborgares utländska sparande i ett EU land.

1.3 Metod

Arbetet med uppsatsen har utgått ifrån den rättsdogmatiska metoden¹⁰, vilket innebär att tolkning av gällande rätt sker med hjälp av lagar, rättspraxis, förarbeten och doktrin. Vi har även arbetat med förordningar, artiklar och EU direktiv.

Vi kommer att redogöra och analysera utifrån ovanstående material och därefter dra slutsatser.

1.4 Avgränsningar

Vi har valt att koncentrera oss på informationsutbytet angående medborgares utländska sparande. Vidare har vi avgränsat oss till informationsutbyte för banker och myndigheter mellan EU: s medlemsstater. Vi kommer därför inte se till vilka regler och lagar som gäller för övriga världen.

2. Problemformulering

I samband med den ökade rörligheten, över gränserna, av både pengar och människor försvåras också möjligheten för myndigheterna att kontrollera uppgifter, angående sina medborgares utländska sparande. Inom EU finns samarbete mellan länderna på flera områden.

- Vilken informationsskyldighet finns det mellan medlemsstaterna vad gäller medborgare som har sparande i utlandet?
- Finns det krav på att lämna uppgifter automatiskt eller endast på begäran?
- Vad säger den svenska lagstiftningen, EU lagstiftning och skatteavtal om informationsutbyte, angående utländsk medborgares sparande mellan medlemsstaterna?

Detta är frågor vi kommer att besvara i uppsatsen.

¹⁰ Peczenik, Aleksander, 1995 s33

3. Den juridiska materian

Kapitlet inleds med svensk internationell skatterätt. Vidare beskrivs EU direktiven, rättsfall, skatteavtal och OECD. Föreläsningens redogörelse för lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, lagen mot skatteflykt samt för EU lagstiftningens företräde framför svensk rätt. Kapitlet avslutas med den svenska banksekretessen och banksekretessen inom Europa och EU.

3.1 Svensk internationell skatterätt

Det finns olika sätt att reglera ett lands skatteanspråk och i princip alla stater har möjlighet att utforma sin skattelagstiftning efter egen önskan. Vanligt är att använda sig av en kombination av domicilprincipen och källstatsprincipen. I Sverige används båda principerna.¹¹

Domicilprincipen i Inkomstskattelagen innebär kort sagt att personer som bor, stadigvarande vistas eller på annat sätt har väsentlig anknytning till landet anses vara obegränsat skattskyldiga i Sverige. Detta medför att de är skattskyldiga i Sverige för alla sina inkomster förvärvade både i utlandet och i Sverige. För juridiska personer gäller motsvarande.

I Sverige får även personer, som är begränsat skattskyldiga, skatta för sina inkomster om dessa har en särskild anknytning till landet. Källstatsprincipen går i allmänhet ut på att inkomster som förvärvats eller har sitt ursprung från en stat skall beskattas i denna. Begränsat skattskyldiga och beskattning av dessa regleras bland annat i IL, SINK och Kuponlagstiftningen.¹²

En del av den svenska internationella rätten är de svenska beskattningsanspråken, som ingår i de svenska skatteförfattningarna. När andra stater på samma sätt fastställer sin beskattningsrätt utåt blir resultatet att en och samma inkomst kan komma att beskattas flera gånger, då uppstår en internationell dubbelbeskattning.

¹¹ Mattson, Nils, 2004

¹² Ibid.

Situationen kan uppstå då två stater infört var sitt led i dubbelbeskattningen. Mattsson definierar begreppet med:

”Internationell dubbelbeskattning föreligger, då samma eller likartade skatter under samma tidsperiod träffar samma skattesubjekt för samma skatteobjekt i två eller flera stater.”¹³

Dubbelbeskattningen som åsyftas ovan kallas för en juridisk dubbelbeskattning. Ekonomisk dubbelbeskattning uppstår då samma ekonomiska transaktion, inkomst eller kapital, beskattas hos olika skattesubjekt men under samma period och i två eller flera stater.¹⁴

3.2 EU direktiv

3.2.1 Direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område.

Den 10 februari 1975 antogs direktiv 77/799/EEG och har till syfte att stärka samarbetet inom gemenskapen för att förhindra skatteflykt och skatteundrandragande.

Medlemsstaterna inom EU ska på begäran utbyta information om enskilda fall. Den medlemsstat som får en begäran om att utlämna information ska göra de undersökningar som krävs för att ta fram dessa uppgifter.¹⁵ En stat har rätt att vägra utlämna information om landet är förhindrad av sin lagstiftning eller förvaltningspraxis att utföra dessa efterforskningar, att samla in eller använda uppgifterna för egna ändamål eller om tillhandhållandet av sådana uppgifter skulle strida mot allmänna grundsatser. Det krävs att den stat som begär uppgifter ska ha uttömt sina egna normala informationskällor.¹⁶

Direktivet förskriver också att medlemsstaterna utan begäran ska utbyta alla uppgifter som är relevanta då en stat har skäl att anta att det kan ske en skatteförlust eller skatteminskning i den andra staten. Detta för att en riktig beräkning av skatt på inkomst och kapital ska kunna ske.¹⁷

¹³ Mattsson, Nils, ”Svensk internationell beskattningsrätt”, Nordstedts Juridik, Stockholm 2004, 14: de upplagan s.159

¹⁴ Vogel, Klaus, 1996

¹⁵ Direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område. Artikel 2.2

¹⁶ Ibid. Artikel 2.1

¹⁷ Ibid. Artikel 1.1

Direktivets artikel 7.1 anger att sekretess ska beaktas vid utbytet vid sådana uppgifter så att de inte kommer obehöriga tillhanda. En medlemsstat får dock vidarebefordra informationen till en tredje medlemsstat om det kan anses vara till nytta för denna.¹⁸

Medlemsstaterna ska tillsammans med kommissionen övervaka samarbetet för att förbättra samverkan och utforma gemensamma regler inom EU.¹⁹

3.2.2 Direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

Den första juli 2005, genomfördes räntebeskattningsdirektivet även kallat sparandedirektivet, efter många år av förhandlingar mellan medlemsländerna inom EU.²⁰

Direktivet innebär att länderna inom EU ska ha ett automatiskt utbyte av information mellan skattemyndigheterna i respektive medlemsstat. Informationen ska avse de räntebetalningar som ett betalningsombud utbetalar på sparande till någon med skatterättslig hemvist i en annan EU stat. Direktivet omfattar endast sparande i form av räntebetalningar för fordringar.²¹ Exempel på sådana fordringar är ränteinkomster vid sparande i fonder, obligationer och bankkonton. Undantaget från detta är pensions- och försäkringsförmåner.²²

Direktivet 2003/48/EG gör det möjligt att faktisk beskatta den skattskyldige i dess hemviststat, utifrån gällande nationell lagstiftning, för dennes ränteinkomster.²³

Uppgifter om räntebetalningar ska rapporteras av betalningsombudet, det vill säga den som betalat ut räntan.²⁴ Informationen om betalningarna under året ska lämnas till den behöriga myndighet i den medlemsstat där betalningsmottagaren har sin hemvist²⁵ senast sex månader efter utgången av beskattningsåret och ska förmedlas minst en gång om året.²⁶

¹⁸ Ibid. Artikel 7.4

¹⁹ Direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningsens område. Artikel 10

²⁰ Rådets direktiv, 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.

²¹ Ibid. Artikel 13

²² Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 6

²³ <http://finans.regeringen.se/content/1/c4/28/93/c470b9ab.pdf>

²⁴ Ibid.

²⁵ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 8 punkt 1, Artikel 9

²⁶ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 9 punkt 2

Betalningsombudet²⁷ som lämnar uppgifter ska uppge sitt namn och sin adress. För den skattskyldige ska uppgifter lämnas om dennes identitet, hemvist, kontonummer eller identifieringsnummer och uppgifter om räntebetalningen.²⁸ Medlemsstaterna kan dock begränsa de uppgifter som betalningsombudet ska lämna om räntebetalningar till det totala beloppet på räntan eller inkomsten och hela beloppet vid försäljningen, inlösen eller återbetalning.²⁹ Att betalningsombuden följer vad direktivet föreskriver ansvaras av respektive medlemsstat inom EU.³⁰

Att medlemsstaterna inom EU ska ha ett automatiskt informationsutbyte stämmer överens med det tidigare nämnda i direktivet 77/799/EEG.³¹ Direktivet från 1977 ska fortsätta att tillämpas på sådant utbyte av information utöver direktivet från 2003 i den mån det inte avviker från det första direktivet.³²

Bakgrunden till direktivet 2003/48/EG enligt regeringens proposition 2003/04/24³³ är att man ville komma till rätta med skattekonkurrensen och minska de snedvridningar som förekommer på den inre marknaden samt att förhindra skattebortfallet för medlemsstaterna som finns i Europa samt de skattebortfall som staterna går miste om. Avsikten med direktivet är att få gemensamma regler och samordnade åtgärder inom EU för att gemensamt arbeta för detta. Ett annat skäl till antagandet av direktivet var att eliminera möjligheten för medborgare i ett land inom EU att undgå beskattning genom att placera sitt sparande i ett annat EU land.³⁴

År 1997 fick kommissionen i uppdrag av Ekofinrådet att lämna ett förslag till direktiv om beskattning av inkomster från sparande.³⁵ Förslaget byggde till en början på att staterna inom EU hade en valmöjlighet att beskatta utländska medborgarnas ränteinkomster på sparande med en källskatt eller att lämna kontrolluppgifter till den stat där den skattskyldige har sin hemvist. Europeiska rådet kom fram till att varje stat skulle ha skyldighet att överlämna

²⁷ Enligt direktivet 2003/48/EG definieras betalningsombud, som varje ekonomisk aktör som betalar ränta eller sörjer för att ränta betalas till förmån för den faktiska betalningsmottagaren.

²⁸ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 8 punkt 1, Artikel 9

²⁹ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 8

³⁰ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 1 punkt 2

³¹ Direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaterna behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning

³² Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 9 punkt 3

³³ Regeringens proposition 2003/04:24 Skatteadministrativt samarbete I EU

³⁴ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 5

³⁵ <http://finans.regeringen.se/content/1/c4/28/93/c470b9ab.pdf>

information till andra stater inom EU. Möjligheten att ta ut en källskatt begränsades till att gälla Luxemburg, Österrike och Belgien. Detta skulle dock endast vara möjligt under en övergångsperiod till och med år 2010.

Fram till år 2010 kommer källskatten att öka progressivt. Källskatt kommer de första tre åren att tas ut med 15 % för att därefter öka till 20 % de följande tre åren för att slutligen vara på 35 %.³⁶ I juni 2003 godkändes det slutliga förslaget.³⁷ Intäkterna av källskatten ska fördelas mellan den stat som har utbetalt räntan och den stat där betalningsmottagaren har sin skatterättsliga hemvist. Detta genom att 75 % överförs till den stat där betalningsmottagaren ska beskattas och resterande 25 % behåller den stat där betalningsombudet har sin hemvist eller fasta driftställe.

Enligt nationella skatteavtal har medlemsländerna rätt att ta ut olika typer av källskatt i enlighet med sina nationella bestämmelser eller skatteavtal. En följd som kan uppstå på grund av uttagen källskatt enligt direktivet är dubbelbeskattning. Medlemsländerna bör för att förhindra problemet med dubbelbeskattning vidtaga åtgärder så att sådan dubbelbeskattning elimineras.³⁸

Genom att 2003/48/EG direktivet antogs lade regeringen fram förslag till ändringar i lagen om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter³⁹ för att kunna genomföra direktivet.⁴⁰

Detta innebär att majoriteten av artiklarna i EU direktivet 2003/48/EG ska gälla såsom svensk lagstiftning vilket riksdagen beslutade i enlighet med proposition 2003/04:24 Skatteadministrativt samarbete i EU. Förslaget gäller artikel 2-15 i direktivet.⁴¹ Vidare för att införliva direktivet i den svenska lagstiftningen har ändringar i lagen om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter införts i 12 kap 2-3 § §.

I Finansdepartementets promemoria ”Sparandedirektivet och kontrolluppgifter” från januari 2005 gavs ytterligare ett förslag till implementering av sparandedirektivet. Förslaget går kortfattat ut på att den tidigare beslutade implementeringen ska kompletteras med regler om att fullständiga kontrolluppgifter avseende ränteinkomster m.m. ska lämnas även för

³⁶ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 11 punkt 1

³⁷ Regeringens proposition 2003/04:24 Skatteadministrativt samarbete I EU

³⁸ <http://europa.eu/scadplus/leg/sv/lvb/l31050.htm>

³⁹ SFS 2001:1227 Lag om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter

⁴⁰ <http://finans.regeringen.se/content/1/c4/28/93/c470b9ab.pdf>

⁴¹ Regeringens proposition 2003/04:24 Skatteadministrativt samarbete I EU

begränsat skattskyldiga. Riksdagen fattade beslut i enlighet med propositionen den 18 maj 2005 och förändringarna trädde i kraft den 1 juli 2005.⁴²

En hemställan om att Sverige ska tillämpa direktivets de minimis-regeln i artikel 6.6 lämnades 2005 av Bankföreningen, Fondbolagens Förening, Fondhandlareföreningen och Värdepapperscentralen till Finansdepartementet. De minimis-regeln innebär att räntebärande produkter från aktiefonder inte ska rapporteras till myndigheten i en annan medlemsstat om det understiger 15 % av värdet på tillgångarna.

Regeringen beslutade den 15 september 2005 att avslå framställningen och inte använda de minimis-regeln i Sverige trots att flertalet av de europeiska medlemsstaterna tillämpar regeln. Bankföreningen menar att det ger svenska aktiefonder en sämre konkurrensfördel då investerare kan välja fonder i länder som använder sig av de minimis-regeln i stället.⁴³

En utvärdering och granskning ska göras av direktivet vart tredje år. Detta syftar till, att utvärdera effekterna och hur det kan förändras för att bli effektivare i sitt syfte, att bättre sörja för en faktisk beskattning av inkomster från sparande och eliminera oönskade snedvridningar av konkurrensen. I mars 2007 inledde kommissionen den första översynen av direktivets regler. Kommissionen hade förordnat en expertgrupp bestående av representanter från de olika branschorganisationerna och där även EBF⁴⁴ deltog med ledamöter i gruppen.⁴⁵

Kommissionen presenterade i mars 2007 ett första konsultationsdokument innehållande kvalitativa frågor angående sparandedirektivet. Man utformade också en kvantitativ enkät som de europeiska branschorganisationerna skulle ge svar på. Frågorna hade som mål att ge svar på vilka effekter direktivet haft och utgöra en grund för ifall direktivet även skall innefatta bland annat sparande i aktier och försäkringar.⁴⁶

⁴² http://www.bankforeningen.se/upload/eu_nytt_mars_2008.pdf

⁴³ http://www.bankforeningen.se/upload/eu_nytt_mars_2008.pdf

⁴⁴ "The European Banking Federation ('FBE') is the united voice of the banks of the European Union (EU) and the European Free Trade Association (EFTA) countries. It represents the interest of some 4,000 banks, with total assets of more than 20,000 billion euros."

⁴⁵ Rådets direktiv, 2003/48/EG Artikel 18

⁴⁶ http://www.bankforeningen.se/upload/eu_nytt_mars_2008.pdf

3.3 Rättsfall

Mål C-420/98

I mål C-420/98⁴⁷ har EG domstolen⁴⁸ givit tolkning på frågor rörande direktivet 77/799/EEG. Domstolen slår fast att artikel 4.1 i direktivet ska tolkas enligt följande. När informationen ska vidarebefordras från en EU stat till en annan krävs det inte att ett faktiskt skattebortfall ska ha ägt rum. Det räcker att medlemsstaten i fråga har skäl att anta att de kan förekomma en skattenedsättning eller skattebefrielse. Domstolen menar också att de överensstämmer med vad som står i direktivets artikel 1.1, att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utbyta information som kan möjliggöra en riktig beskattning.

Mål nr 2293-06

Regeringsrättens dom från den 7 juni 2007 i mål nr 2293-06 handlar om att uppgifter som inte redovisas i deklARATIONEN skall föreläggas med vite och kan leda till skattetillägg.

Enligt 3 kapitlet, 5 § TL⁴⁹ får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att uppgifterna i hans självdeklaration är riktiga eller annars för hans taxering.

I mål nr 2293-06 förelade Skatteverket en skattskyldig att lämna in handlingar på avtal för ett kontokort utställt av en utländsk bank. Den skattskyldiga uppgav att hon disponerat ett betalkort i aktuell bank men att hon varje månad betalt de gjorda transaktionerna samt att hon inte hade något bankkonto eller andra tillgångar utanför Sverige.

Skatteverket förelade henne vid vite att lämna uppgifter om kontokortet, då hon inte lämnat in handlingarna de ville ha. Sedan den skattskyldiga inte efterkommit vitesföreläggandet ansökte Skatteverket om utdömande av vitet.

Länsrätten avslog Skatteverkets ansökan i målet. Skatteverket överklagade länsrättens avgörande. Både Kammarrätten och Regeringsrätten avslog Skatteverkets överklagan.

⁴⁷ Se Mål C-420/98 W.N [2000] REG s. I-02847.

⁴⁸ EG-domstolen är EU:s domstol och heter formellt Europeiska gemenskapernas domstol. EG-domstolen har två huvudsakliga uppgifter: att döma i tvister mellan medlemsländer och EU:s institutioner, samt att tolka EG-rätten.

⁴⁹ SFS 1990:324 Taxeringslagen

Mål nr 5863-05

Regeringsrättens dom från den 4 juni 2007 i mål nr 5863-05⁵⁰ handlar om att skatteverket fått uppgifter genom en tredjemansrevision att en svensk medborgare använt ett utländsk kontokort i Sverige. Därav krävde Skattverket att personen skulle lämna kontoutdrag avseende bankkonto i utlandet. Endast det senaste kontoutdraget fanns kvar enligt den skattskyldige. Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter säger att man har skyldighet att spara underlag för fullgörande av sin deklarationsskyldighet.

Skatteverket hade inte möjlighet att via handräckning med stöd av skatteavtal med annan stat erhålla begärda uppgifter eftersom konto är beläget i ett så kallat skatteparadis. Detta kan endast begäras ut av kontoinnehavaren. Att Skatteverket har uppgifter om bankkonto i en utländsk stat innebär inte i sig att detta kan kopplas till skattepliktiga transaktioner och läggas till grund för beskattningsbeslut.

Enligt 3 kap 5 § TL kan Skatteverket endast vitesförelägga skattskyldig att visa upp eller överlämna kopia av handlig som behövs för kontroll av att uppgifterna i hans självdeklaration är riktiga.

Det förutsätter att det är en handlig som den skattskyldige innehar och inte behöver införskaffa hos annan. Kammarrätten menar att det kan mycket väl röra sig om ett räntelöst konto och att medel inte heller funnits vid det årsskifte som skulle ha medfört förmögenhetsskatt. Endast att uttagen på kontokortet överstiger storleken på casinovinsten som personen påstår att pengarna på kontot härrör sig ifrån utgör i sig ingen tillräckligt grund för åtalsanmälan och därmed inte heller skäl för antagande att skattetillägg ska tas ut.

Länsrätten avslog Skatteverkets ansökan i målet. Skatteverket överklagade länsrättens avgörande. Både Kammarrätten och Regeringsrätten avslog Skatteverkets överklagan.

Konsekvensen av denna tolkning är att Skatteverket inte genom vitesföreläggande ska söka förmå en skattskyldig att lämna uppgifter som, enligt verket, borde ha redovisats i självdeklaration och som kan påverka den skattskyldiges taxering.

⁵⁰ RÅ 2007 ref. 23

3.4 Skatteavtal och Organisation for Economic Co-operation and Development

Ett vanligt sätt att lösa dubbelbeskattningsproblemet är dubbelbeskattningsavtal. Vars syfte är att eliminera dubbelbeskattning och att förhindra skatteflykt.⁵¹

I skatteavtalet finns även andra typer av bestämmelser såsom diskrimineringsförbud, föreskrifter om hur de skatter som ingår i avtalet skall handräckas och hur man ska lösa en uppkommen tvist.⁵²

För att uppnå det huvudsakliga syftet att eliminera dubbelbeskattning försöker modellavtalet skapa en likformig, standardiserad skattesituation. Medlemsländerna rekommenderas att följa utförligt de kommentarer, som OECD⁵³ har bifogat till avtalet för att underlätta för detta syfte.⁵⁴

Enligt Baker är avtalet egentligen bara till för att underlätta informationsutbytet mellan staterna och att det egentligen inte uppfyller sitt syfte att förhindra skatteflykt.⁵⁵

De flesta avtal utformas efter ett modellavtal som upprättats, och kontinuerligt revideras, av OECD. Tyskland och Italien slöt år 1925 det första fullständiga och ömsesidiga skatteavtalet. Fram till andra världskriget hade ett 30-tal avtal slutits mellan olika länder. OECD började efter kriget att utforma ett modellavtal för att undvika dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet. 1963 antogs det första förslaget och har sedan dess reviderats många gånger. Sverige är ett av de länder som har ingått flest avtal med andra länder.⁵⁶

Ett skatteavtal utformas vanligen med inledande bestämmelser om vilka skatter som berörs och om vilka personer som avtalet omfattar. Hur olika typer av inkomst skall regleras och vilken stat som har beskattningsrätten. Avtalet innehåller även regleringar om hur

⁵¹ Baker, Philip, 1994

⁵² Mattsson, Nils, 2004

⁵³ Organisation for Economic Co-operation and Development. The OECD brings together the governments of countries committed to democracy and the market economy from around the world to: Support sustainable economic growth, boost employment, raise living standards, maintain financial stability, assist other countries' economic development, contribute to growth in world trade. The OECD also shares expertise and exchanges views with more than 100 other countries and economies, from Brazil, China, and Russia to the least developed countries in Africa. Vidare; http://www.oecd.org/pages/0,3417,en_36734052_36734103_1_1_1_1_1,00.html

⁵⁴ Introduktion till modellavtalet § 1-3

⁵⁵ Baker, Philip, 1994

⁵⁶ Mattsson, Nils, 2004 s. 157 - 169

dubbelbeskattningen skall elimineras. Detta kan göras genom två huvudmetoder, exemptionmetoden eller genom credit of tax metoden. Den senare innebär att staten, där den skattskyldige har sin hemvist, bär det huvudsakliga ansvaret för beskattningen men inkomsten kan även beskattas av källstaten. Om detta skulle vara fallet görs en avräkning för den skatt som redan har erlagts i hemviststaten och källstaten beskattar inkomsten. Exemptionmetoden tillåter endast att en stat har beskattningsrätten för inkomsten, som regel källstaten. Undantag finns dock enligt vissa fördelningsartiklar. Det förekommer också varianter av de två metoderna.⁵⁷

OECD arbetar hårt med att få alla världens skatteparadis att lämna ut uppgifter. Arbetet har pågått sedan slutet av 90-talet men tog fart ordentligt efter det som hände i New York den 11 september 2001. Sverige är ett av nio länder inom OECD som tillsammans har mottagit och arbetar med information om bankkonton i Liechtenstein, något som tyska medier avslöjade. I samarbetet ingår förutom Sverige, Storbritannien, Frankrike, Italien, Spanien, Kanada, USA, Australien och Nya Zeeland.

Sverige är mycket aktivt när det gäller att utbyta information med OECD, om skattesmitare inom EU. Därför får nu också Sverige mer och mer hjälp från utlandet för att komma till rätta med denna brottslighet. För Sveriges del handlar det om 46 miljarder kronor varje år som undanhålls staten. Mats Sjöstrand, Skatteverkets generaldirektör säger att det oftast handlar om invecklade transaktioner och komplicerade juridiska upplägg.⁵⁸

Sverige skickade år 2005 mer än 5400 kontrolluppgifter till andra länder utan att dessa har föregåtts av en begäran från mottagarlandet, vilket har ökat de senaste åren. Detta gäller även sådana uppgifter som skickas till Sverige. Sverige har även utökat antalet skatteavtal med fler länder.⁵⁹ Förra året tillkom ett avtal med den brittiska ön Isle of Man om informationsutbyte.⁶⁰ Att sparande i skatteparadis är ett kraftigt hot mot skattesystemet framhöll OECD i Seoul deklARATIONEN⁶¹ år 2006.⁶²

⁵⁷ Lindencrona, Gustaf, 1994

⁵⁸ http://www.e24.se/samhallsekonomi/varlden/artikel_330033.e24

⁵⁹ http://www.realtid.se/ArticlePages/200607/06/20060706122245_Realtid719/20060706122245_Realtid719.dbp.asp

⁶⁰ <http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=572&a=746383>

⁶¹ Third meeting of the OECD forum on tax administration, 14 -15 September 2006.

⁶² http://www.oecd.org/searchResult/0,3400,en_2649_201185_1_1_1_1_1,00.html

De länder som vägrar ge ut uppgifter finns på en svart lista som OECD innehar. Namnen på denna lista har på senare tid blivit färre och färre. Detta på grund av att allt fler skatteparadis har visat sig villiga att skriva på avtal om utelämnande av uppgifter. Länderna inom OECD samverkar för att påverka de länder som inte ingått avtal om informationsutbyte. Det finns idag endast tre länder kvar på den svarta listan; Liechtenstein, Monaco och Andorra.⁶³

3.5 Svensk lagstiftning

3.5.1 Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter

Enligt Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter ska kontrolluppgift lämnas om ränteinkomster och fordringsrätter. Kontrolluppgift skall också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till fordringsrätten och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.⁶⁴

Kontrolluppgift enligt ovanstående skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har tillgodoräknat eller betalat ut avkastningen. Uppgiftsskyldiga är andra juridiska personer än dödsbon, fysiska personer och dödsbon, om utbetald eller tillgodoräknad ränta utgör utgift i en näringsverksamhet som personen eller dödsboet bedriver.⁶⁵

8 kap 4 § i lagen anger vidare undantagen för att inte lämna kontrolluppgift. Bland annat för pensionssparkonto, upphovsmannakonto eller om räntan understiger 100 kr vid konton öppnade före 1985 och det inte finns personnummer eller om fordringsrätten inte överstiger 10 000 kronor. Kontrolluppgifter ska lämnas vid årets utgång för den tillgodoräknande eller utbetalda räntan eller annan avkastning av kapitalvinst och fordringsrättens belopp.

Enligt 12 kap, 1 § ska för obegränsat skattskyldiga kontrolluppgifter lämnas, om direkta och indirekta betalningar överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor. Detta avser betalningar från en obegränsat skattskyldig till utländsk medlemsstat, från utlandet till en obegränsat skattskyldig, samt inom landet mellan

⁶³ <http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=572&a=746383>

⁶⁴ SFS 2001:1227 Lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter kapitel 8 § 1

⁶⁵ SFS 2001:1227 Lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter kapitel 8 § 2

en obegränsat och en begränsat skattskyldig.

Det är betalningsombudet som betalar ränta till en fysisk eller juridisk person som är skyldig att lämna kontrolluppgifter. Kontrolluppgiften ska ange betalningens belopp, vad den avser och till vilket land som betalningen gjorts eller kommer ifrån. Betalningsmottagarens namn ska också anges vid betalning till utlandet.⁶⁶

För begränsat skattskyldiga ska upplysning lämnas om det utländska skatteregistreringsnumret eller motsvarande för dem som kontrolluppgiften avser. Detta gäller för avtal förbindelser och vid avsaknad av avtalsförbindelser, transaktioner som har formulerats senare än den 1 januari 2004.⁶⁷ 12 kap. 2 § anger att kontrolluppgifter för räntor enligt 8 kap ska lämnas också för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga. Kontrolluppgifter ska lämnas till skatteverket senast den sista januari året efter det år som inkomsterna hänför sig till.

Enligt 14 kap 8 §, om gemensamma bestämmelser, ska kontrolluppgiften som lämnas av betalningsombudet även innehålla uppgifter om avdragen skatt enligt skattebetalningslagen⁶⁸ och innehållen utländsk källskatt. Uppgift ska även lämnas huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

14 kap. 9 § föreskriver att den som är skyldig att lämna kontrolluppgift ska även lämna ett sammandrag av kontrolluppgifterna, om dessa lämnas på blankett. Vidare anger 10 § att ett sådant sammandrag ska innehålla identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige, uppgift om antalet lämnade kontrolluppgifter, uppgift om det sammanlagda beloppet av avdragen skatt enligt skattebetalningslagen⁶⁹ och innehållen utländsk källskatt.⁷⁰

⁶⁶ SFS 2003:750. Lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

⁶⁷ SFS 2005:344. Lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter; utfärdad den 19 maj 2005.

⁶⁸ SFS 1997:483 Skattebetalningslag

⁶⁹ Ibid.

⁷⁰ SFS 2001:1227 Lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter

3.5.2 Lagen mot skatteflykt

Den nu gällande lagen om skatteflykt tillkom den 1 juli 1995. Tillämpning av lagen kan bli aktuell då en skattskyldig genomför en rättshandling, indirekt eller direkt, för att som främsta syfte undvika eller uppnå effekter av beskattning.

Målet med lagen om skatteflykt är att komma åt skatteundandragande och upplägg som strider mot lagstiftningens grunder.

Rättshandlingen som den skattskyldige företar, ska innebära en väsentlig skatteförmån för denne. Enligt proposition 1982/83:83 innebär en skatteförmån allt som medför en lättnad eller fördel vid beskattning. Skatteförmånen antas vara det övervägande skälet till rättshandlingen.

En annan förutsättning är att, en taxering baserat på förfaringssättet skulle strida mot lagstiftningens syfte som det framgår av skattebestämmelsernas allmänna utformning och de bestämmelser som är direkt tillämpliga eller har kringgåts genom förfarandet.⁷¹

3.5.3 EU lagstiftningens företräde framför svensk lagstiftning

Enligt principen om gemenskapsrättens företräde har EU-rätt företräde framför nationell lagstiftning.⁷² Detta innebär att gemenskapsrätten ska tillämpas även om dess lagstiftning skulle komma i konflikt med nationell lagstiftning. Principen tillkom genom en dom i EG domstolen och finns inte inskriven i EG- eller EU-fördraget. Principen innebär enligt domstolen en begränsning för medlemsstaterna inom EU.

Detta betyder att länderna inte kan åberopa nationell rätt och utveckla rättspraxis som står i konflikt med EU:s gemenskapsrätt. Detta avkunnades i en dom i EG-domstolen den 17 december 1970. Principen som ger gemenskapsrätten företräde gäller alla gemenskapsrättsliga bestämmelser utfärdade både i primär- och sekundärrätten. På alla nationella bestämmelser såsom förordningar, lagar, beslut, cirkulär, kungörelser med mera är företrädesprincipen tillämplig. Detta oavsett om utfärdandet har skett av lagstiftande eller verkställande organ i medlemsländerna.

⁷¹ SFS 1995: 575 Lag mot skatteflykt

⁷² <http://www.eu-upplysningen.se/Lagar-och-regler/Om-EG-ratten/EG-rattens-foretrade/>

Medlemsstaternas nationella domstolar måste, när nationell rättspraxis tillämpas, se till gemenskapsrättens rättpraxis så att dessa inte strider mot varandra vilket gör att domstolarna omfattas av företrädesprincipen.⁷³

3.6 *Banksekretess*

Idag har Sverige cirka nio miljoner medborgare, som delar på cirka 330 banker. På Cayman Island, finns det cirka 360 banker varav det endast är ett fåtal av de 50 största bankerna som inte har en filial representerad på ögruppen, som har cirka 40 000 invånare. Caymanöarna är ett skatteparadis.

Av de 360 bankerna har endast ett trettiotal den licens som krävs för att få utöva finansverksamhet på öarna. Resterande banker driver sin verksamhet utanför ögruppen.

Skatteparadis ingår idag i de stora företagens placeringsstrategier och har blivit en del i den globala marknaden. Både företags och privatpersoners ekonomi växer här mycket snabbare än vad som annars hade varit möjligt. Jämfört med Sverige handhar bankerna på Caymanöarna med cirka dubbelt så många värdepappersfonder.⁷⁴

Framgången hos skatteparadisen bygger till en viss del på sekretesslagstifningen. I till exempel Bahamas använder man sig av en kopia av den sekretesslag som Schweiz har haft sedan 1934. I lagen står det bland annat att bankmän som lämnar ut information om kunders affärer döms till fängelse eller till höga böter.⁷⁵

Även Europa har länder som värderar denna typ av oberoende och integritet högt. Furstendömen som Monaco och Luxemburg lockade till sig briter vid tiden efter avkoloniseringen av Afrika. Detta medförde stora summor pengar och resultatrika företag.⁷⁶

Allt högre press har satts på skatteparadisen från G7 länderna⁷⁷ Sedan skandalerna med Enron i USA och Japans största finansbolag. Bolagen har på liknande sätt lyckats att dölja

⁷³ <http://europa.eu/scadplus/leg/sv/lvb/l14548.htm>

⁷⁴ <http://www.aktiespararna.se/artiklar/Reportage/Skatteparadisen-var-hur-varfor/>

⁷⁵ Ibid.

⁷⁶ Ibid.

mångmiljardskulder i skatteparadiserna på grund av banksekretessen. Enron hade år 2001 cirka 1300 bolag registrerade varav 440 på Caymanöarna.

Oskar Engdahl,⁷⁸ forskare på Göteborgs universitet, säger att lagstiftningen under senare år har börjat följa den typen av regleringar som EU, OECD och IMF förespråkar och införandet av dessa i skatteparadiserna. Två områden som prioriteras stort är banklicenser och informationsutbytet.⁷⁹

3.6.1 Den svenska banksekretessen

"Enskildas förhållanden till bank får inte obehörigen röjas" står det i Lagen om Bank- och Finansieringsrörelse.⁸⁰ I denna lag regleras banksekretessen.

Alla uppgifter om en bankkunds mellanhavanden med banken omfattas av sekretessen. Även tidigare kund- och bankrelationer som har upphört. Sekretessen omfattar också muntliga eller skriftliga uppgifter, om en person är kund till banken eller ej.

Om sekretessen skulle brytas, av till exempel en banktjänsteman, kan banken tvingas att betala skadestånd till den som drabbats, i detta fall bankkunden. Kunden måste först kunna visa på att denne har lidit ekonomisk skada på grund av detta.

Genom ett godkännande från en bankkund, såsom en fullmakt, kan banken lämna ut vissa upplysningar till en utomstående. Det finns också situationer när bankerna är skyldiga att lämna ut uppgifter till exempel till myndigheter. En sådan situation är om Finansinspektionen begär information, detta står i Lagen om Bank- och finansieringsrörelse.

Även polis- och åklagarmyndighet har rätt till vissa uppgifter från banken men endast om en förundersökning om brott har inletts. Kronofogdemyndigheten har också rätt att få

⁷⁷ G7 är en samling av världens rikaste länder. Från början var medlemmarna endast 7 (därför användes termen G-7); USA, Kanada, Frankrike, Tyskland, Storbritannien, Italien, Japan. Sen Sovjetunionens fall medverkar även Ryssland i vissa möten och då kallas det G8. Även den europeiska kommissionen bjuds in till de årliga mötena.

⁷⁸ Universitets adjunkt och forskare vid Sociologiska institutet, Göteborgs universitet

⁷⁹ <http://www.aktiespararna.se/artiklar/Reportage/Skatteparadiserna-var-hur-varfor/>

⁸⁰ SFS 2004:297 Lag om bank- och finansieringsrörelse 1 kap 10 §

upplysningar från banken. Dessa upplysningar används sedan så att myndigheten kan granska om en eventuell utmätning är aktuell.⁸¹

3.6.2 *Banksekretess inom Europa och EU*

De flesta länder har en lagstadgad banksekretess enligt European Banking Federation.⁸²

Medlemsländerna inom EU, och även andra europeiska länder, har nationella regler när det gäller banksekretess. Vissa länder har en hårdare sekretess, såsom Liechtenstein och Schweiz medan andra länder till exempel Tyskland inte har en skriven lagregel för banksekretess utan den baseras på ett civilrättsligt kontrakt mellan bank och kund. Effekten av att Luxemburg, Schweiz och Österrike inte är skyldiga att lämna ut information om utländska bankkontohavare gör att de kan behålla sin starka banksekretess.⁸³

Den Europeiska unionen strävar dock efter att kunna skapa en enad marknad för de finansiella tjänsterna inom unionen.⁸⁴ I England har banksekretessen sin grund i Common Law, sekretessskyldigheten fastslogs bland annat i rättsfallet *Tournier v. National Provincial and Union Bank of England*.⁸⁵ Avtalet mellan kund och bank är till viss del grunden till sekretessen och dess tystnadsplikt men den skall även tolkas utifrån equity-reglerna.⁸⁶ Dessa regler behandlar gränsdragningen mellan Common Law och equity.

Straffrätten ligger till grund för reglerna om banksekretess i Schweiz. Straffbestämmelserna bekräftar den kontraktsrättsliga tystnadsplikt som lagen utgår ifrån. Även civilrättsliga sanktioner är möjliga. Frankrike använder sig av detta, då reglerna om banksekretess återfinns i både den civilrättsliga och den straffrättsliga lagstiftningen.

Lagstadgad sekretessskyldighet finns i Sverige, Norge, Danmark och Finland med eller utan bekräftelse i straffrätten.⁸⁷ Länder som har varit pionjärer i arbetet med att lösa problem inom

⁸¹http://www.konsumentbankbyran.se/artikel/article.asp?_tp_article_id=151&avd=ART_%C3%96VT&menu=ART_%C3%96VT, SFS 2004:297 Lag om bank- och finansieringsrörelse, SFS 1980:100 Sekretesslag

⁸²EBF; <http://www.fbe.be> och vidare ; "Summary of national legislation on banking secrecy"

⁸³ www.realtid.se/ArticlePages/200607/06/20060706122245_Realtid719/20060706122245_Realtid719.dbp.asp

⁸⁴ Ibid.

⁸⁵<http://www.swarb.co.uk/lisc/Banki19001929.php&prev=/search%3Fq%3D%255B1924%255D%2B1%2BKB%2B461.%26hl%3Dsv>

⁸⁶ Cranston, Ross, s. 179 ff, Summary of national legislation on banking secrecy.

⁸⁷ Summary of national legislation on banking secrecy.

bankrätten är Frankrike, England och Tyskland.⁸⁸ Under våren 2008 har EU: s justitieministrar gett klartecken för Liechtenstein att samtidigt som Schweiz ansluta sig till Schengen.⁸⁹ Länderna inom Schengenområdet har inga inre gränskontroller⁹⁰ och har gemensamma regler för kontroller mot länder som gränsar till området.⁹¹ Tysklands regering ser detta som ett tillfälle att öppna upp Liechtensteins hårda banksekretess genom att tvinga dem att samarbeta mot skattesmitare och därmed förhindra att det obeskattade kapitalet försvinner ut ur landet.⁹² Detta då, som nämnts tidigare, Tyskland har köpt uppgifter om bankkontoinnehavare i Liechtenstein. För cirka 450 stycken tyskar kommer en utredning att påbörjas angående skatteflykt.

Liechtensteins premiärminister Otmar Hasel menar att:

” Angående skattepolitiken som debatteras i Europa vill vi göra vårt för att nå en resonabel överenskommelse. Vårt mål är att lyckas enas om ett brett avtal om skattesmitning som förhandlas just nu. Självklart fortsätter vi att försvara våra nationella intressen i saken, liksom våra europeiska partners gör”.⁹³

Hasler påpekar också att Liechtenstein har antagit 98,4 procent av EU: s regler såsom nationell lagstiftning. Den hårda banksekretessen vill landet inte ge upp, trots starka internationella påtryckningar. Schweiz och Luxemburg har börjat delge uppgifter om vissa bankkonton till andra EU länders skattemyndigheter.⁹⁴

⁸⁸ Donner, Gabriel, s. 13.

⁸⁹ Schengenområdet består av EU-länderna Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Grekland, Holland, Italien, Luxemburg, Portugal, Spanien, Sverige, Tyskland, Österrike, Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovenien, Tjeckien och Ungern.

Dessutom ingår icke-EU-länderna Norge och Island. I november 2008 ansluter sig icke-EU-länderna Schweiz och Liechtenstein.

⁹⁰ <http://www.europanytt.se/default.asp?id=1602>

⁹¹ http://ec.europa.eu/youreurope/nav/sv/citizens/travelling/schengen-area/index_sv.html

⁹² <http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=3130&a=748850>

⁹³ <http://www.europanytt.se/default.asp?id=1602>

⁹⁴ <http://www.europanytt.se/default.asp?id=1602>

4. Analys och slutsats

Kapitlet innehåller en analys av bearbetat material samt en presentation av de slutsatser vi har kommit fram till. Avslutningsvis ges förslag till fortsatt forskning.

4.1 Analys

Klimatet på den ekonomiska marknaden har blivit hårdare och möjligheterna till mer och mer komplicerade och invecklade transaktioner gör det svårare för myndigheterna att kontrollera sparande utanför landets gränser. Man ser en tendens till hårdare kontroller och lagstiftning för att så mycket som möjligt minska möjligheterna för en medborgare att placera pengar i ett annat EU land för att undgå beskattning. Gemensamt arbete för en enhetligare lagstiftning och samarbete på beskattningsområdet försvårar för skattesmitare.

Länder reglerar oftast sitt lands skatteanspråk genom källstats-och domicilprincipen, antingen var för sig eller genom en kombination av dem båda. I svensk internationell skatterätt finner vi att Sverige använder sig av en kombination av de båda principerna. De nationella och internationella skatteavtalen syftar till att reglera länders skatteanspråk för att undvika skatteflykt och dubbelbeskattning. Därav har speciella dubbelbeskattningsavtal utformats. Genom dessa skatteavtal bör en del information utbytas mellan stater och dess myndigheter.

EU direktiven

Direktivet 77/799/EEG som tillkom redan i slutet på 70-talet hade till uppgift att förbättra informationsutbytet och samarbetet mellan medlemsstaterna inom EU. Direktivet ger stöd för att det ska finnas ett informationsutbyte vad gäller uppgifter som verkar relevanta för en riktig beskattning av inkomst och kapital som innebär en skatteminskning för en stat. Samtidigt ställer man kravet att landet ska ha uttömt sina egna informationskällor innan de går vidare med att begära information utanför staten

Direktivet 2003 ger stöd för att en myndighet i ett EU land har möjligheten att få information angående sin medborgares utländska sparande. Genom tillkomsten av sparandedirektivet 2003 har möjligheten av informationsutbyte för myndigheterna inom EU länderna utvidgats.

Automatiskt informationsutbyte ska gälla för uppgifter angående ränteinkomster på medborgarens sparande i en annan medlemsstat än där personen har sin skatterättsliga hemvist.

Direktivet gäller dock enbart att kontrolluppgifter ska lämnas för räntebetalningar men utvärdering av direktivet görs för att förbättra, göra beskattningen effektivare och det diskuteras även huruvida direktivet ska täcka även annan form av sparande. Genom detta direktiv ska den stat där en utländsk medborgare har placerat sitt sparande lämna kontrolluppgifter till den stat där personer i fråga har sin skatterättsliga hemvist. Det blir därmed svårare för de personer, som undanhåller sitt utländska sparande, att undkomma beskattning.

Direktivet förskriver också hur detta informationsutbyte går till och när dessa kontrolluppgifter ska lämnas. Något som ökat till bättre informationsutbyte är att andra länder inom EU sätter press på de länder som verkar för att medborgare i andra EU länder ska kunna undkomma skatt i sitt hemland. Vi tror att de länder som väljer att inte skriva avtal om utbyte av information kan få känna på stora påtryckningar från de andra länderna, vilket Tyskland också visat genom att hota med att utestänga Liechtenstein från att ingå i Schengen.

Inom snart framtid tror vi att det kommer att utarbetas fler direktiv och lagstiftning som även omfattar andra områden av sparande. Ett gemensamt samarbete gynnar alla stater genom att skattebortfallet blir mindre, snedvridningar elimineras och skattekonkurrensen försvinner. Vi tror därför att denna fråga kommer att fortsätta vara aktuell. Detta visas genom att det finns föreskrivet i direktivet att det ska ske en översyn vart tredje år för att hela tiden utvärdera och förbättra möjligheterna att komma åt kapital som undanhålls för beskattning.

Luxemburg, Österrike och Belgien tar, istället för att automatiskt utbyta information om räntebetalningar, ut en källskatt. Källskatten kommer enligt direktivet slutligen att hamna på 35 % år 2010. Detta skulle eventuellt kunna leda till att det blir gynnsammare ur skattehänsyn att placera sina pengar i Sverige. Detta då kapitalet i Sverige beskattas med 30 %. Frågan är hur hanteras det kapital, som medborgare med skatterättslig hemvist i Sverige, placerar i land som tidigare varit placerat utomlands. Något som med största sannolikhet skulle ifrågasättas Skatteverket. Då personen inte tidigare deklarerat för sitt sparande skulle detta kunna innebära att den skattskyldige gjort sig skyldig till skatteflykt.

Rättsfall

I mål C-420/98 ger EG domstolen sin tolkning av direktiv 77/799/EEG att det inte krävs att ett faktiskt skattebortfall ska ha ägt rum för att informationen ska vidarebefordras från en EU stat till en annan. Det räcker att medlemsstaten i fråga har skäl att anta att de kan förekomma en skattenedsättning eller skattebefrielse. Målet ger ytterligare stöd för att behöriga myndigheterna ska utbyta information för att möjliggöra en riktig beskattning.

Enligt direktivet 77/799/EEG har skatteverket möjligheten att begära information från en annan medlemsstat men då bankkontot i mål 5863-05 fanns på en bank i ett så kallat skatteparadis, omfattades det inte av detta direktiv.

I mål nr 2293-06 förelade Skatteverket en skattskyldig att lämna in handlingar på avtal för ett kontokort utställt av en utländsk bank.

Konsekvensen av denna tolkning i mål nr 5863-05 och i mål nr 2293-06 är att Skatteverket inte genom vitesföreläggande ska söka förmå en skattskyldig att lämna uppgifter som, enligt verket, borde ha redovisats i självdeklaration och som kan påverka den skattskyldiges taxering.

Regeringsrättens dom från den 4 juni 2007 i mål nr 5863-05E visar att skattverket inte hade befogenheten att själva inhämta uppgifter från den bank, där en svensk hade ett utländskt konto, utan att detta endast kunde hämtas av innehavaren själv. Skatteverket hade inte möjligheten att med stöd av skatteavtal med en annan stat erhålla de begärda uppgifterna. Detta då bankkontot var beläget i ett så kallat skatteparadis vilket försvårade avsevärt för skattemyndigheten

Skatteavtal

Vad gäller skatteavtal menar Baker att de egentligen bara är till för att underlätta för informationsutbytet mellan stater och inte uppfyller sitt syfte att förhindra skatteflykt.

Dubbelbeskattning kan uppstå när olika stater inför var sitt led i beskattningen. Resultatet blir att en och samma inkomst kan komma att beskattas flera gånger alltså en internationell dubbelbeskattning.

OECD

OECD har utformat ett modellavtal för att undvika dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet. Syftet med modellavtalet är att eliminera skatteflykt och dubbelbeskattning varpå man kan anta att ett visst informationsutbyte sker för att kunna uppnå dessa syften. Informationsutbytet sker mellan banken där den skattskyldiga har sitt konto och behörig myndighet i det land som dubbelbeskattningsavtalet finns upprättat med. Vad vi kan se finns ingen skyldighet angående utbyte av information i själva modellavtalet.

OECD arbetar hårt med att få alla världens skatteparadis att lämna ut uppgifter. Arbetet har pågått sedan slutet av 90-talet men tog fart ordentligt efter det som hände i New York den 11 september 2001. Inom OECD samarbetar nio länder med den information, som läckt ut angående bankkonton i Liechtenstein. Sverige är ett av dessa länder. Dessa uppgifter är alltså inte frivilligt lämnade och därmed ingen skyldighet från bankerna att lämna ut, detta på grund av den starka banksekretess som landet har. Banken, som blev utsatt, har förlorat åtskilliga bankkunder sedan listorna offentliggjorts. Med tanke på att de tyska myndigheterna har varit villiga att betala många miljoner Euro för att komma över listorna med namn kan man anta att det är många fler miljoner som den tyska skattemyndigheten skulle kunna få in. Sverige har också visat intresse för listorna och har även varit villiga att betala för dem.

Sverige är ett aktivt land när det gäller att utbyta information med andra EU länder inom OECD i "kampen" mot skattesmitare. De senaste åren har informationsutbytet ökat mångdubbelt i form av spontana utskick av kontrolluppgifter mellan svenska och utländska myndigheter.

Ett avtal om informationsutbyte har skrivits mellan Sverige och den brittiska ön Isle of Man. Avtalet bör ha varit bra för Sverige och Skatteverket. Isle of man är ju ett känt skatteparadis.

Att namnen på den svarta listan, som OECD har upprättat, har minskat bör ha gett positiva effekter för de länder som skrivit på avtalen om informationsutlämnande. Idag finns endast tre namn kvar på den svarta listan; Liechtenstein, Monaco och Andorra. I skatteparadis idag är det troligtvis inte lika lätt, som tidigare, att skaffa anonyma bankkonton men det finns mycket information på Internet, som vittnar om att det går att skaffa konton i dessa länder.

Enligt Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, 8 kap 1-2 §§, ska som tidigare nämnts kontrolluppgift lämnas om räntebetalningar. Detta gäller som lagstiftning i Sverige. Uppgifterna kan sedan tänkas lämnas till utländska myndigheter genom olika former av skatteavtal, lagstiftning och EU direktiv. Liknande lagstiftning kanske finns i andra länder som Sverige kan dra nytta av på samma sätt.

Lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter

I enlighet med 8 kapitlet 4 § i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter behöver man inte lämna kontrolluppgifter för vissa typer av konton samt att det finns en minimigräns på 100kr. Understiger räntan denna summa behöver ej kontrolluppgift lämnas. Detta kan vara positivt då resurser istället kan koncentreras på större belopp.

Lagen gör det möjligt att se betalningar över 150 000 kr eller om summan av delbetalningar överstiger 150 000 kr. Skattemyndigheterna i olika EU länder kan dra nytta av dessa uppgifter då det registreras om betalningar som överstiger siffrorna enligt ovanstående utförs. Även det egna landet får dessa uppgifter om betalningarna utförs inom landet.

Det är betalningsombudet som betalar ränta till en fysisk eller juridisk person, som är skyldig att lämna kontrolluppgifter. Betalningsombudet är i de flesta fall banken. Bankerna är alltså skyldiga enligt lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter att lämna kontrolluppgifter, angående räntor, som ska innehålla betalningens belopp, vad den avser och till vilket land som betalningen har utförts i eller till vilket land som mottagit den. Uppgifter som lämnas här är värdefulla för kontroll av skatteskyldiga. Uppgifterna lämnas av bankerna och inte av juridiska eller fysiska personer vilket ökar tillförlitligheten för att uppgifterna är korrekta.

Kontrolluppgifter skall för begränsat skattskyldiga lämnas till Skatteverket för avtalsförbindelser och transaktioner som har formulerats senare än den 1 januari 2004, vilket nämnts tidigare. Uppgifterna ska enligt lag lämnas men att det är upp till de begränsat skattskyldiga personerna att själva lämna in dem. Detta kan leda till att inte korrekta uppgifter blir lämnade och därmed blir inte beskattningen korrekt heller.

Bestämmelserna enligt lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter 14 kap, 8 §, om den redan avdragna skatten och innehållen utländsk källskatt torde underlätta för svenska Skatteverket när det gäller att kunna göra en korrekt beskattning.

14 kapitlet 9 § gör det lättare för den svenska Skatteverket att erhålla uppgifter och i kontrollen av dessa. Motsvarande i utlandet torde göra det lättare att jämföra att uppgifterna stämmer. Likaså om man ser till att betalningsombudet är skyldiga att lämna ränteuppgifter enligt lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter, torde det vara lättare att jämföra med dessa.

Lagen om skatteflykt

Lagen om skatteflykt ger inga riktlinjer angående informationsutbytet och informationsskyldigheten mellan medlemsstaterna inom EU. Lagen handlar om att den som underhåller sitt sparande däremot kan göra sig skyldig till skatteflykt. Detta är grundtanken bakom direktiven och skatteavtalen att eliminera medborgares möjligheter till skatteundandragande och därmed skatteflykt.

EU lagstiftningens företräde framför svensk lagstiftning

Enligt den så kallade företrädesprincipen är den nationella lagstiftningen underkastad EU rätten. Detta eftersom EU rätten har företräde framför nationell lagstiftning och därmed är medlemsländerna skyldiga att följa detta oberoende vad deras nationella lagstiftning säger. Enligt direktiv 2003/48/EG har dock en EU-stat rätt att vägra att göra de efterforskningar som krävs när ett land begär information om det strider mot lagstiftning eller allmänna grundsatser. Alltså är staten inte skyldig att alltid efterforska information men är däremot tvingade enligt EU: s lagstiftning att utlämna informationen till en annan medlemsstat.

Banksekretessen

Skatteparadis har länge varit populära mål för både juridiska och fysiska personer att placera sina pengar. Dessa länder har oftast en stark banksekretess vilket innebär att de inte utlämnar uppgifter om bankkonton och de håller hårt på kontohavarens anonymitet. Det är denna sekretess som gjort skatteparadisen så populära. Banksekretessen har, som nämnts tidigare, börjat att luckras upp genom skatteavtal och påtryckningar från andra länder om att skatteparadisen ska släppa sin hårda banksekretess.

Genom vad som hände i Liechtenstein kommer påtryckningarna att bli ännu större tror vi. Tyskland menade att Liechtenstein skulle hindras från att ingå Schengen om de inte släppte sin sekretess. I en mer internationell marknad och ekonomi är många länder beroende av att

lagstiftningen bli mer enhetligare. Detta leder till att många länder kommer att utföra mer påtryckningar på de länder som genom sin banksekretess gör det möjligt för utländska medborgare att undkomma beskattning. Vilket är något som G7 länderna redan har gjort.

Genom att banksekretessen luckras upp kommer det i framtiden inte vara lika attraktivt att placera sitt kapital eller sparande i dessa länder längre. Många kommer, som vi redan har sett, att söka sig utanför Europa eller hitta nya möjligheter för att undkomma beskattning.

Vad gäller den svenska banksekretessen regleras detta i lagen om bank- och finansieringsrörelse. Banken får inte obehörigen röja enskilda förhållanden. Detta gäller dock inte i de situationer banken är skyldig att lämna kontrolluppgifter till skatteverket angående medborgares sparande. Slutsatsen av detta är att informationsskyldigheten till myndigheterna är obegränsad då banker ska lämna kontrolluppgifter enligt lag och detta täcks därmed inte av banksekretessen. Detta innebär att du, som kontoinnehavare, inte kan placera ditt sparande i en svensk bank utan att detta rapporteras till behörig myndighet. Sverige har alltså inte en banksekretess av den typen som finns i skatteparadisen.

Banksekretess finns i de flesta länder lagstadgad enligt EBF och EU: s medlemsländer har nationella regler angående sekretessen. Vissa länder har en hårdare banksekretess såsom Liechtenstein och Schweiz medan andra länder till exempel Tyskland inte har en skriven lagregel för banksekretess. EU strävar dock efter att kunna skapa en enad marknad för de finansiella tjänsterna inom unionen. Detta skulle kunna leda till ökad kontroll av bankkonton och transaktioner länder emellan. Insynen hos bankerna skulle kunna bli lättare för myndigheter och andra kontrollerande organ.

Detta skulle kunna leda till något negativt för bankerna också. De skulle kanske förlora mer bankkunder och på så sett tappa marknadsandelar. Man kan även tänka sig att det ger positiva effekter genom ett eventuellt samarbete mellan olika banker över gränserna och därmed en ökad service för bankkunderna. Sekretessskyldigheten bör inte tas bort helt då det kanske skulle bli lättare för en ökad kriminalitet, genom att obehöriga lättare skulle kunna komma åt känslig information. Bankväsendets pionjärer i arbetet med att lösa problem inom området är Frankrike, England och Tyskland.

Den hårda banksekretessen, som Liechtenstein och Schweiz innehar kan vara på väg att luckras upp med tanke på att EU: s justitieministrar, under våren 2008, har gett klartecken för Liechtenstein att samtidigt som Schweiz ansluta sig till Schengen. Tyskland ser detta som ett utmärkt tillfälle att tvinga länderna att samarbeta mot skattesmitare och förhindra att det obeskattade kapitalet försvinner ut ur landet.

Positivt är att Liechtensteins premiärminister Otmar Hasel menar att landet vill göra sin del för att nå en resonabel överenskommelse. De vill lyckas enas om ett brett avtal om skattesmitning men han menar även att de kommer att fortsätta att försvara deras nationella intressen precis som andra EU länder gör.

Banksekretessen kommer nog att fortsätta att vara stark i Liechtenstein i några år framöver men skatteavtalet, som ligger under förhandling just nu, kommer i alla fall vara en bit på vägen till det mål som EBF har satt upp. Något som är positivt är att Liechtenstein faktiskt har, enligt dem själva, antagit 98,4 procent av EU: s regler såsom nationell lagstiftning.

Den hårda banksekretessen vill landet inte ge upp, trots de starka internationella påtryckningarna. En annan positiv effekt av samarbetet inom EU, är att Schweiz och Luxemburg har börjat delge uppgifter till andra EU länders myndigheter, angående vissa bankkonton. Vilket på lång sikt skulle kunna leda till ett ökat informationsutbyte och en ökad insyn i dessa länders banksekretess.

4.2 Slutsats

Nedan redovisas de slutsatser som vi har kommit fram till för att kunna besvara vårt syfte och de frågeställningar som ligger till grund för uppsatsen.

- Vilken informationsskyldighet finns det mellan medlemsstaterna vad gäller medborgare som har sparande i utlandet?
- Finns det krav på att lämna uppgifter automatiskt eller endast på begäran?
- Vad säger den svenska lagstiftningen, EU lagstiftning och skatteavtal om informationsutbyte, angående utländsk medborgares sparande mellan medlemsstaterna?

Genom skatteavtal mellan stater och dess myndigheter byts information mellan EU länderna. Detta sker även genom dubbelbeskattningsavtal.

EU rätt har företräde framför nationell lagstiftning, vilket ger att de båda direktiven som handlar om informationsutbyte mellan medlemsländerna ska gälla som lag i respektive stat.

Direktivet från 2003 ger varje stat inom EU, rätten att få information och skicka information till berörda myndigheter inom respektive stat för att en riktig beskattning av inkomst och kapital ska kunna ske. Slutsatsen av detta är att det inte går att undkomma att beskattas på räntor från sparande i ett annat EU land och att myndigheterna har stöd i direktiv och lagstiftning för att utbyta sådan information.

EU-staten som begär uppgifter behöver inte visa på att de haft ett skattebortfall utan det räcker att de kan anta detta. Utifrån detta kan man dra slutsatsen att myndigheten inte behöver konkreta bevis på att en person inte deklarerat sitt sparande utan det räcker att ha endast en misstanke om att det är så.

Enligt analyserade rättsfall kan skatteverket inte utan skatteavtal eller med stöd av direktiv inhämta information från så kallade skatteparadis.

Direktiv 2003/48/EG gör det möjligt för Skatteverket att inhämta uppgifter angående medborgares utländska sparande. Detta var inte möjligt i samma utsträckning innan direktivet antogs.

OECD: s arbete med att skriva avtal om informationsutbyte i skatteparadis har gett ett positivt resultat då antalet länder på den svarta listan minskat över åren.

Sverige har inte en banksekretess av den typen som finns i skatteparadisen. I Sverige är bankerna skyldiga enligt lag att överlämna uppgifter avseende räntebetalningar. Den starka banksekretessen i skatteparadisen försvårar informationsutbytet. Många av EU länderna utövar påtryckningar på de europeiska skatteparadisen, vilket kommer att leda till ett bättre informationsutbyte.

Liechtenstein vill behålla sin starka banksekretess och med den, det begränsade informationsutbytet. Dock förhandlar landet om skatteavtal med andra länder för att förbättra utbytet av information.

4.3 Förslag till vidare forskning

Det skulle ha varit intressant att undersöka effekten och nyttan av att dessa automatiska uppgifter, som skickas till utlandet och nyttan för Sverige av att ta emot dem.

En annan intressant tanke att ta reda på mer om är vad är det för typ av informationsutbyte vi har idag med de länder som förr fungerade som skatteparadis.

Vilka effekter har avtalet mellan Sverige och Isle of Man gett Sverige och den svenska skattemyndigheten?

Källförteckning

Offentligt tryck

Rådets Direktiv, 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

Rådets Direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaterna behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning

Regeringens proposition 2003/04:24 Skatteadministrativt samarbete I EU

OECD: s modellavtal; Introduktion till modellavtalet § 1-3

Finansdepartementets promemoria ”Sparandedirektivet och kontrolluppgifter”, januari 2005

Rättsfall

Mål C-420/98 W.N [2000] REG s. I-02847

Regeringsrättens dom från den 7 juni 2007 i mål nr 2293-06

Regeringsrättens dom från den 4 juni 2007 i mål nr 5863-05 RÅ 2007 ref. 23

Litteratur

Baker, Philip. (1994) *Double Taxation Conventions and International Tax Law*, London: Sweet & Maxwell

Cranston, Ross (1997). *Principles of Banking Law*, Oxford: Clarendon Press

Donner, Gabriel (1996). *Handbok i bankrätt*, Bokförlaget Borås: Juridik & Samhälle

Lindencrona, Gustaf. (1994). *Dubbelbeskattningsavtalsrätt*, Stockholm: Juristförlaget

Mattsson, Nils (2004). *Svensk internationell beskattningsrätt*. 14: e upplagan. Stockholm: Nordstedts Juridik

Peczenik, Aleksander. (1995). *Juridikens teori och metod*, Göteborg: Nordstedts juridik

Vogel, Klaus (1996). *Klaus Vogel on Double Taxation Conventions*, München: Kluwer Law International

Webbadresser

http://www.e24.se/branscher/bankfinans/artikel_283473.e24 tillgänglig 2008-05-27
http://www.e24.se/samhallsekonomi/sverige/artikel_346779.e24 tillgänglig 2008-05-27
<http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=3130&a=748850> tillgänglig 2008-05-27
http://www.certusbolag.se/offshore_bankkonto?gclid=CPTxuY7_05ICFQJIMAodIjJfBQ
tillgänglig 2008-05-27
<http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=572&a=746383> tillgänglig 2008-05-27
<http://finans.regeringen.se/content/1/c4/28/93/c470b9ab.pdf> tillgänglig 2008-05-27
<http://europa.eu/scadplus/leg/sv/lvb/l31050.htm> tillgänglig 2008-05-27
http://www.bankforeningen.se/upload/eu_nytt_mars_2008.pdf tillgänglig 2008-05-27
http://www.e24.se/samhallsekonomi/varlden/artikel_330033.e24 tillgänglig 2008-05-27
<http://www.eu-upplysningen.se/Lagar-och-regler/Om-EG-ratten/EG-rattens-foretrade/>
tillgänglig 2008-05-27
<http://europa.eu/scadplus/leg/sv/lvb/l14548.htm> tillgänglig 2008-05-27
<http://www.aktiespararna.se/artiklar/Reportage/Skatteparadis-en-var-hur-varfor/> tillgänglig
2008-05-27
http://www.konsumentbankbyran.se/artikel/article.asp?_tp_article_id=151&avd=ART_%C3%96VT&menu=ART_%C3%96VT tillgänglig 2008-05-27
http://www.realtid.se/ArticlePages/200602/02/20060202094055_Realtid108/20060202094055_Realtid108.dbp.asp tillgänglig 2008-05-27
http://www.realtid.se/ArticlePages/200607/06/20060706122245_Realtid719/20060706122245_Realtid719.dbp.asp tillgänglig 2008-05-27
<http://www.fbe.be> och vidare; "Summary of national legislation on banking secrecy"
tillgänglig 2008-05-27
www.svensktnaringsliv.se/fragor/formogenhetsskatt/article7195.ece - 69k - tillgänglig 2008-05-27
<http://www.skatteverket.se/index.html> tillgänglig 2008-05-27

Lagtext

SFS 1997:483 Skattebetalningslag
SFS 2001:1227 Lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter
SFS 1990:324 Taxeringslagen
SFS 1980:100 Sekretesslag
SFS 1995:575 Lag mot skatteflykt
SFS 2004:297 Lag om bank- och finansieringsrörelse
SFS 1997:483 Skattebetalningslag
SFS 1999:1229 Inkomstskattelag
SFS 2003:674 Lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter; träder i kraft den 1 januari 2004, överg.best.
SFS 2008:139 Lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter; träder i kraft den 1 maj 2008, överg.best.

SFS 2005:344. Lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter; utfärdad den 19 maj 2005.

SFS 2003:750. Lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

SFS 1998:342 Förordning om skyldighet att lämna vissa uppgifter om tillämpningen av lagen (1995:575) mot skatteflykt; utfärdad den 1 juli 1998.